

да се произнася за или противъ и да осжда всѣко обществено явление, всѣко партизанско дѣйствиe отъ естество да поврѣди що-годѣ интереситѣ на отечеството ни.

„Спорѣдъ голѣмината на формата си, „*Козлудуйски Бръгъ*“ едва ли ще може да ся занимава съ вънкашната ни политика, но до колкото е възможно, като съобщава най-точно и положителни свѣдения по общий ходъ на работитѣ въ странство, той ще се старае да поддържа най-приятелски и миролюбиви отношения съ всичкитѣ съседни намъ народи, но, разбира са, до колкото това позволява интереситѣ на страната; вънъ отъ това условие, наший вѣстникъ нече признава никакво приятелство, никакво братство. — Това е то, което има да кажемъ на своитѣ читатели за сега“ (гледай брой 1).

281. *Македония, еженедѣленъ вѣстникъ*. — Тоя вѣстникъ е почнѣлъ да излиза прѣзъ Октомврий въ Руссе (за кратко врѣме), а подиръ въ София. единъ пѣтъ въ седмицата, продължава да излиза и сега слѣдъ нѣколко дълги прѣкъсвания, подъ редакцията на *К. Шаховъ*. Въ списванието на вѣстника сж вземали важни участия други хора, които ний незнаемъ.

К. Шаховъ е родомъ отъ Охридъ, гдѣто се е и училъ. Освѣнъ съ издателството на в. „*Македония*“ той се занимава и съ книгопродавство въ Столицата.

„Всяки вече ясно вижда: какъ въ нашата нещастна татковина — Македония, отъ день на день става животътъ по-тѣжкъ и по-несносенъ на нашитѣ братия българи и въобще на всички мирни жители; били тѣ отъ коя и да е народностъ и религия. Какъ разни пропаганди, спомагани въ много случая отъ самитѣ власти въ македония, бораватъ и всѣватъ исклучително изъ между нашитѣ братия всѣки день раздоръ, което много прѣчи на народнитѣ ни стремления. Какъ тамъ всичко българско е подложено на страшни искушения и мъки, като се преслѣдватъ: учители, ученици даже и свѣщеници, вслѣдствие което мнозина днесъ гинятъ изъ влажнитѣ зѣндани въ Деаръ-Бекиръ и другадѣ, а други мнозина се скитатъ изъ разни страни гладни и голи.